5. Список лучших фильмов (династия Тюдоров). URL: https://www.vashdosug.ru /cinema/label/16735/
6. Тюдоры: история королевской династии. URL: https://homsk.com/trombon/tyudory-istoriya-korolevskoy-dinastii
7. Хейг К. Елизавета I Английская. Ростов-на-Дону, 1997. 320 с.
8. Mackie J. D. The earlier Tudors, 1485–1558. Oxford, New York, 1994. 699 p.
9. Plowden A. The House of Tudor. Stroud, 1998. 320 p.
10. The Tudor monarchy / edited by John Guy. London, New York, 1997. 391 p.

Ірина Шевченко

РОЗВИТОК КРЕАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

Глобальні зміни соціально-економічного устрою нашого суспільства відбилися у системі освіти, зокрема вищої.

Головною вимогою сучасної освіти є її орієнтація на людину як основну цінність. За такого підходу будь-які форми, методи, технології освіти є не самоціллю, а розглядаються в контексті одного з основних завдань освіти – забезпечити максимально сприятливі умови для саморозвитку особистості. Чим гострішою є потреба в творчому підході до освітньої діяльності, тим більша необхідність у теоретичній розробці проблем креативності, вивченні її природи і форм прояву, її джерел, стимулів та умов.

Проблема розвитку креативного мислення студентів є особливо актуальною у наш час, який характеризується суттєвими змінами у науці, техніці, інформаційному середовищі, освіті. Увага до цієї проблеми не послаблювалась у психолого-педагогічній науці протягом усього періоду її розвитку. Тому саме зараз, як ніколи, нашій країні потрібні люди, здатні приймати нестандартні рішення, які вміють творчо мислити.

У вітчизняній науці проблему креативності розглядали Л. Виготський, А. Петровський, І. Розет, А. Дудецький, В. Роменець, Л. Коршунова, Т. Рібо та інші [3, с. 77].

Теоретична основа креативності простежується також і в роботах багатьох зарубіжних авторів (Г. Ю. Айзенк, Ф. Баррон, Д. Векслер, М. Бертхаймер, Дж. Гілфорд, Х. Грубер, Р. Крачфілд, А. Маслоу, С. Меднік, Р. Стенберг, Р. Е. Тафель, Е. Торренс, Дж. Хеслруд, Е. Шехтель та інші).

Креативність – це здатність створювати і знаходити нові оригінальні ідеї, відхиляючись від прийнятих схем мислення успішно вирішувати завдання нестандартним чином. Це бачення проблем під іншим кутом та їх

вирішення унікальним способом. Креативне мислення це революційне і творче мислення, що носить конструктивний характер.

Навчання, побудоване на креативному підході, дозволяє усунути дефіцит професійно-особистісних якостей, необхідних для продуктивних професійних дій і спілкування, містить у собі більші можливості у саморозвитку студентів, оскільки вони є не об'єктом впливу, а суб'єктом навчання.

Надзвичайно важливу роль у розвитку креативності студентів відіграє аудиторна робота. Проведення семінарських, практичних і лабораторних занять дозволяє оптимально поєднувати лекційні заняття із систематичною самостійною навчально-пізнавальною діяльністю студентів, їх теоретичну підготовку з практичною; розвивати уміння і навички розумової праці, творчого мислення, використовувати теоретичні знання для вирішення практичних завдань; формувати у студентів інтерес до науково-дослідної роботи і залучення їх до наукових досліджень; удосконалювати уміння і навички здійснення різних видів майбутньої професійної діяльності [1, с. 22].

Розвитку креативності студентів під час навчання у закладах вищої освіти сприяє індивідуально-диференційований підхід до їх професійного навчання, який являє собою відбір змісту, методів і форм навчання на основі урахування індивідуально-психологічних особливостей навчальної діяльності студентів, їх соціально значимих відмінностей від інших людей, особистих якостей та уподобань.

Спрямованість навчального процесу на розвиток потреби майбутніх фахівців шукати нові, нестандартні розв'язання навчальних задач дозволяє шляхом активізації креативних здібностей забезпечувати стимулювання засвоєння навчальної інформації та її відтворення. Креативний підхід до організації освітнього процесу переорієнтовує його з предметно-змістового аспекту на креативну особистість майбутнього фахівця й виявляється у формуванні навчальної мети у вигляді розумових задач; ціннісно-смислової інтерпретації навчальної діяльності; у нестандартних способах і діях щодо задоволення потреб у новизні й творчості; у створенні авторських програм, проектів, конкурсних творчих робіт тощо [2, с. 23].

Для успішного керівництва розвитком креативних здібностей необхідно знати індивідуально-психологічні особливості студентів, постійно розвивати їх пам'ять, уяву, фантазію, а також збуджувати та підтримувати інтерес до виконання певного виду роботи.

Важливою педагогічною вимогою до креативного освітнього процесу є – безперервність, наступність і включення студентів до активного освітнього середовища, до самостійного управління творчим процесом.

Розвитку креативності допомагають насамперед заняття, де використовують творчі та випереджальні завдання, які активізують їхній

інтелектуальний і творчий потенціал, забезпечують індивідуальний підхід до кожного студента, розвиток навичок для пошукової діяльності. Доцільно застосовувати оптимальні інтерактивні технології, які проєктували б креативні якості особистості студента: фантазію, натхнення, ініціативу, нестандартність, наявність власної точки зору.

Креативна спрямованість освітнього процесу сприяє розвитку орієнтації особистості в системі професійних та моральних цінностей, вихованню в майбутніх фахівців самостійності, активності та ініціативи. Саме тому формування креативності та розвиток творчої індивідуальності фахівців сприяють підвищенню його компетентності та професіоналізму.

Результативність формування креативної особистості майбутнього фахівця можлива, якщо в навчанні забезпечити: комфортне педагогічне освітнє середовище, у якому відносини між викладачем і студентами будуються на педагогічній взаємодії, співробітництві й співтворчості; стійку інтелектуальну активність студентів; усвідомлення й осмислення ними навчального матеріалу, структурованого у вигляді проблемно-комунікативної ситуації; єдність думки й дій за допомогою використання інноваційних технологій; реалізацію креативного підходу при поєднанні традиційних та інноваційних технологій при викладанні дисциплін; перехід від предметного навчання до особистісно-орієнтованої освіти майбутніх спеціалістів [4, с. 80].

Отже, проблема розвитку креативних здібностей студентів у закладах вищої освіти в наш час є досить актуальною. Креативні вміння студентів слід розвивати багатьма способами в комплексі, спираючись на їх досвід, враховуючи їх вподобання та думку, адже результатом цієї праці стануть висококваліфіковані компетентні фахівці, які здатні значно краще адаптуватися до соціальних, побутових та виробничих умов, ефективно їх використовувати, удосконалюватися та змінюватися.

Список використаних джерел

1. Барко В. І. Креативність та її діагностика / В. І. Барко, В. Г. Панок, С. В Лазаревський // Обдарована дитина. – 2001. – № 6. – С. 22–27.
2. Дубасенюк О. А. Креативний підхід до професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів / О. А. Дубасенюк // Креативна педагогіка. – 2011. – № 4. – С. 23–28.
3. Лузік Е. Креативність як критерій якості в системі підготовки фахівців профільних ВНЗ України / Е. Лузік // Вища освіта України. – 2006. – № 3. – С. 77–82.
4. П’ятакова Г. П. Технологія інтерактивного навчання у вищій школі. Навчально-метод. посібник / Г. П. П’ятакова. – Львів, 2008. – С. 80.